

கலித்தொகை

மூலமும்

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

நான்காவது முல்லைக்கலி.

(101). தனிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று

முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமுங்

கனிபட்டா னிலையேபோற் றடவுபு துடுப்பீன்று

ஞெலிபுட னிரைத்த ஞெகிழிதழ்க் கோடலு

5 மணிபுரை யுருவின காயாவும் பிறவு

மணிகொள மலைந்த கண்ணியர் தொகுபுடன்

மாறெதிர் கொண்டதம் மைந்துட னிறுமார்

சீறரு முன்பினோன் கணிச்சிபோற் கோடுசீஇ

யேறுதொழுஉப் புகுத்தன ரியைபுட னொருங்கு;

10 அவ்வழி. முழக்கென விடியென முன்சமத் தார்ப்ப

வழக்குமாறு கொண்டு வருபுவரு பீண்டி

நறையொடு துகளெழ நல்லவ ரணிநிற்பத்

துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராஅமு

முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர் தொழுஉ;

15 மேற்பாட் டுலண்டி னிறனொக்கும் புன்குருக்க

ணோக்கஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக்குத்திக்

கோட்டிடைக் கொண்டு குலைப்பதன் றோற்றங்கா

ணஞ்சீ ரசையியல் கூந்தற்கை நீட்டியா

னஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்டன்

வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்;

21 சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி

விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்

குடர்சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் றோற்றங்காண்

படரணி யந்திப் பசங்கட் கடவு

ளிடரிய வேற்றெருமை நெஞ்சிடந் திட்டுக்

குடர்கூளிக் கார்த்துவான் போன்ம்;

27 செவிமறை நேர்மின்னு நுண்பொறி வெள்ளைக்

கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாடி

நுதிநுனைக் கோட்டாற் குலைப்பதன் றோற்றங்கா
ணாரிரு ளென்னா னருங்கங்குல் வந்துதன்
றாளிற் கடந்தட்டுத் தந்தையைக் கொன்றானைத்
தோளிற் றிருகுவான் போன்ம்;
எனவாங்கு;

34 அணிமாலைக் கேள்வற் றருஉமா ராயர்
மணிமாலை யூதுங் குழல்;

36 கடாஅக் களிற்றினுங் கண்ணஞ்சா வேற்றை
விடாஅதுநீ கொள்குவை யாயிற் படாஅகை
யீன்றன வாயமக டோள்;

39 பகலிடக் கண்ணியன் பைதற் குழலன்
சுவன்மிசைக் கோலசைத்த கைய னயலது
கொல்லேறு சாட விருந்தார்க்கெம் பல்லிருங்
கூந்த லணைகொடுப்பேம் யாம்;

43 கோளாள ரென்னொப்பா ரில்லென நம்மானுட்
டாளாண்மை கூறும் பொதுவ னமக்கொருநாட்
கோளாள னாகாமை யில்லை யவற்கண்டு
வேளாண்மை செய்தன கண்;

47 ஆங்கு, ஏறும் வருந்தின வாயரும் புண்கூர்ந்தார்
நாறிருங் கூந்தற் பொதுமகளி ரெல்லாரு
முல்லையந் தண்பொழில் புக்கார் பொதுவரோ
டெல்லாம் புணர்குறிக் கொண்டு.

இஃது "ஆயர் வேட்டுவ ராடூஉத் திணைப்பெய, ராவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே" என்னும் (1) சூத்திரத்தில் 'திணைநிலைப் பெயராகிய கிழவருங் கிழத்தியரும் உளர்' என்னும் விதியாற்கொண்ட அத்தலைவிக்கு அவள் தோழி ஆயர் ஏறுதழுவுகின்றமைகாட்டி அவள் அதுகண்டு வருந்தாமல் ஆண்டுப் பெற்ற நன்னிமித்தங் கூறித்தெளிவித்து, ¹அதனை அவ்விதியாற்கொண்ட தலைவற்குங்கூறி, மீட்டும் அத்தலைவிக்குத் தஞ் சுற்றத்தார் கூறியிருக்குங் கூற்றினையுங் கூறி, தலைவனும் இன்னும் ஒருஞான்று ஏறுதழுவி நம்மை வரைந்துகொள்வனென்று ஆற்றுவித்தது.

மழையைப் பெறுகின்ற குளிர்ந்த நிலத்தே நின்ற கார்காலத்து முற்பட்ட மழைக்கு அரும்பீனாநின்று முன்புஉலர்ந்த முதலிடத்தே தழைத்த முள்ளைப் புறத்தேயுடைய பிடவம்பூவும் கள்ளுண்டு களித்தலுற்றவ னிலைமைபோல அசைந்து வளைந்து துடுப்புப்போலும் முகையை முன்னர் ஈன்று, பின்னர்த் தீயைக் கடைந்து, அதிற்பிறந்த நெருப்பைச்சேரநிரைத்

தாற்போன்ற அலர்ந்த இதழினையுடைய செங்காந்தப்பூவும், நீலமணியை யொக்கும் நிறத்தினையுடையனவாகிய காயாம்பூக்களும் பிறவும் அழகுகொள்ளும்படி சூடிய கண்ணியையுடையவர் சேரத்தொக்கு ஏறுதழுவவாரோடே மாறுபடுதலை எறட்டுக்கொண்ட தம் மைந்தினைச் சேரநிறுத்துதற்கு மகட்கொடை நேர்ந்த ஆயர் சேரக்கூடி, பிறராற் சீறுதற்கரிய வலியினையுடைய இறைவனுடைய குந்தாலிப்படைபோலே கூரிதாகக் கொம்புகளைச் சீவி, ஏறுகளைச் சேரத் தொழுவிடத்தே புகுதவிட்டார்.

அவ்விடத்து ஏறுகளைத் தழுவிப்³போக்கும்படியை உட்கொண்டு வந்து வந்து திரண்டு மழைமுழக்கென்ன இடியென்ன நடுவானநிலத்தின் முன்னே ஆரவாரமெழும் புகையொடு துகள் எழ ஏறுதழுவினார்க்குக் கொடுத்தற்கு நல்லமகளிர் திரண்டுநிற்ப நீர்த்துறையிலும் ஆலமரத்தின்கீழும் பழையவலியினையுடையமராமரத்தின்கீழும் உறையுந்தெய்வங்கட்குச் செய்யும் முறைமைகளைப் பரவித் தொழுவிலே பாய்ந்தார்.

உயர்ந்த கொம்பிடத்தே வைத்த உலண்டினது நிறத்தை யொக்கும் புல்லியநிறத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய எருத்தினது நோக்கை அஞ்சானாய் அதின்மேலே பாய்ந்த இடையனைச் சாவக்குத்திக் கொம்பிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு உடலைக்குலைக்கின்றதனுடைய தோற்றரவைக்காணாய்; அழகிய தலைமையினையுடைய மனமசைந்த இயல்பினையுடையளாகிய துரோபதையது துய்ய கூந்தலிலே கையை நீட்டிய 'துச்சாசனனுடையநெஞ்சைப் பிளந்து போகட்டுப் பகைவர்நடுவே தான்சொன்ன வஞ்சினத்தை வாய்க்கச்செய்த வீமசேனைப்போலும்.

மதிவிரிந்தாற்போன்ற சுட்டியை நெற்றியிலேயுடைய கரிய எருது முழைஞ்சினையுடைய மலையிற்புவாற்செய்த அழகையுடையகண்ணியையுடைய பொதுவனைத் துகைத்துக் குடர்சரியும்படி குத்திக் கோட்டிடைக் கொண்டு குலைப்பதனுடைய தோற்றரவைக் காணாய்; பல்லுயிரும் வருத்தத்தை அணிகின்ற ஊழிமுடிவிலே பசியநிறத்தைத் தன்பாகத்தேயுடைய உருத்திரன் வருத்தத்தைச்செய்த ஏறாகிய எருமையையேறுகின்ற கூற்றுவனுடைய நெஞ்சைப் பிளந்துபோகட்டு அவன் குடரைக் கூளிக்கிட்டு அவற்றின் வயிற்றை நிறைவிக்கின்றவனைப்போலும்.

செவிமறுவாயிருக்கின்ற விளங்கும் நுண்ணிய சிவந்த பொறிகளை யுடைய ஆயர் நேர்ந்துவிட்ட வெள்ளை யெருத்தினது கோபத்தை அஞ்சானாய் அதன்மேலே பாய்ந்த பொதுவனை நுதியைத் துகைத்து முனையினையுடைய கோட்டாலெடுத்துக் குலைப்பதனுடைய தோற்றரவைக் காணாய்; வருதற்கரிய கங்குலிலே அரிய இருளென்று கருதானாய் வந்து துரோணாசாரியனைக் கொன்ற சிகண்டியைத் தன்முயற்சியாலே வென்று கொன்று தன் தோளால், தலையைத் திருகும் அச்சுவத்தாமாவைப்போலும்.

இங்ஙனம் தோழி காட்டக்கண்டு நங்கணவற்கும் இங்ஙன மாகுமோ வென்று அஞ்சின தலைவியது அச்சத்தை ஆண்டுப்பெற்ற நன்னிமித்தங்கண்டு தோழி²போக்குவாளாக மேற்கூறுகின்றாள். ஆயர் ஈண்டு ஊதுகின்ற குழல் நீலமணிபோலுங் காயாம்பூவாற் செய்த மாலையினை அணியும் இயல்பினையுடைய கேள்வனை நமக்குத் தருதற்கு நன்னிமித்தமாக இசைத்ததுகாண்:நீஅஞ்சாதேகொள்ளென்றாள்.

தோழி, தலைவனிடத்தே சென்று ஆண்டுச்செய்த நிமித்தத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கில், மதத்தையுடைய களிற்றினுங்காட்டிற் றறுகண்மையை யுடைய ஏற்றை நீ கைநெகிழவிடாது கொள்வை; இப்பொழுது இவ்வாய மகள் தோள் ஏனைமகளிர் தோள்களிற்காட்டில் வெற்றிக்கொடியை உண்டாக்கினவா மென்றாள். பின்னர்த் தலைவியிடத்தே வந்து எம்முடைய பலவான கரிய கூந்தலினையுடையவளை யாம் கூடுதற்குக் கொடுப்பேம்; கொல்லேற்றைச் சாடு தற்குச்சமைந்திருந்தவர்களுக்கென்று நமர்கூறி. கூற்றும் தலைவனையொழிந்த பகற்பொழுதிலே அலர்ந்த கண்ணியையுடையவன் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய குழலினையுடையவன் சுவலின்மேலே கோலைவைத்த கையையுடையவனாகிய வினைவலபாங்கினோர்க்கு அயலதாயிருக்குங்காணென்றாள்.

அயலதென்றது ஏறு தழுவதற்குஅரிதென்னும்⁷பொருட்டு. இம்மூன்று பெயரும் ஏறுதழுவினவர்களை நோக்கிச் கூறிற்று.

யான் முற்கூறிய நிமித்தமேயன்றித் தலைவனைக் கண்டு என் கண்கள் உபகாரத்தைச் செய்கையினாலே ஏறுகொள்ளவல்லார் என்னையொப்பார் பிறரில்லை யென்று நம்முடைய பசுத்திரளிலே நின்று தனது தாளாண்மையைக் கூறுந் தலைவன் பின்பு ஒருநாளிலேயாயினும் ஏறுதழுவி நம்மைத் தனக்குக் கேளாக ஆளுந் தன்மையையுடையனாகாமை இல்லையென்றாள்.

அவ்விடத்தில் ஏறுகளும் வருந்தின; இடையரும் புண்மிக்கா ரென்று எல்லாம் (விலக்குகையினாலே) தம்மைக் கொள்ளுதற்கு நின்றபொதுவரோடே தாம் புணர்தற்கு வேண்டும் நிமித்தங்களைப் பெற்று நாறுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய பொதுமகளிரெல்லாரும் முல்லையையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிடத்தே விளையாடுதற்குப் புக்கார்; நாமும் பொழிலிடத்தே விளை யாடுதற்குப் போதுவாயாகவென்றாள்.

இதனால், தலைவிக்கு நினைதல் பிறந்தது.

- 102). கண்ணக னிருவிசும்பிற் கதழ்பெயல் கலந்தேற்ற
தண்ணறும் பிடவமுந் தவழ்கொடித் தளவமும்
வண்ணவண் டோன்றியும் வயங்கினர்க் கொன்றையு
மன்னவை பிறவும் பன்மலர் துதையத்
- 5 தழையுங் கோதையு மிழையு மென்றிவை
தைஇனர் மகிழ்ந்து திளைஇ விளையாடு
மடமொழி யாயத் தவரு ளிவள்யா
ருடம்போ டென்னுயிர் புக்கவ ளின்று;
- 9 ஓஓ இவள், பொருபுக னல்லேறு கொள்பவ ரல்லாற்
றிருமாமெய் தீண்டல ரென்று கருமமா
வெல்லாருங் கேட்ப வறைந்தறைந் தெப்பொழுதுஞ்
சொல்லாற் றரப்பட்ட வள்;
- 13 சொல்லுக, பாணியே மென்றா ரறைகென்றார் பாரித்தார்
மாணிழை யாறாகச் சாறு;
- 15 சாற்றுள், பெடையன்னார் கண்பூத்து நோக்கும்வா யெல்லா
மிடைபெறி னேராத் தகைத்து;
- 17 தகைவகை மிசைமிசைப் பாயிய ரார்த்துட
னெதிரெதிர் சென்றார் பலர்;
- 19 கொலைமலி சிலைசெறி செயிரயர் சினஞ்சிறந்
துருத்தெழுந் தோடின்று மேல்;
- 21 எழுந்தது துக
ளேற்றனர் மார்பு
கவிழ்ந்தன மருப்புக்
கலங்கினர் பலர்;
- 25 அவருள், மலர்மலி புகலெழ வலர்மலிர் மணிபுரை நிமிர்தோள் பிணைஇ
யெருத்தோ டிமிலிடைத் தோன்றினன் றோன்றி
வருத்தினான் மன்றவவ் வேறு;
- 28 ஏறெவ்வங் காணா வெழுந்தா ரெவன்கொலோ
வேறுடை நல்லார் பகை;
- 30 மடவரே நல்லாயர் மக்க ணெருந
லடலேற் றெருத்திறுத்தார்க் கண்டுமற் றின்று
முடலேறு கோட்சாற்று வார்;
- 33 ஆங்கினி,

தண்ணுமைப் பாணி தளரா தெழுஉக
பண்ணமை யின்சீர்க் குரவையுட் டெண்கண்ணித்
திண்டோட் டிறலொளி மாயப்போர் மாமேனி
யந்துவ ராடைப் பொதுவனோ டாய்ந்த
முறுவலாண் மென்றோள்பா ராட்டிச் சிறுகுடி
மன்றம் பரந்த துரை.

¹இஃது ஆயன் தலைவனாய் ஏறுதழுவினமை ²சுற்றத்தார் கண்டுநின்று கூறியது.

இதன் பொருள்.

இடமகன்ற பெரிய விசும்பிலே விரைந்துவருகின்ற மழை தன்னிடத்தே கலக்கையினாலே அதனை ஏற்றுநின்ற ³தண்ணிய நறிய பிடவமும் படர்கின்ற கொடியினையுடைய முல்லையும் நிறத்தினையுடைய வளவிய (6) தோன்றியும் விளங்குகின்ற கொத்தினையுடைய கொன்றையும் இவை போல்வனபிறவும் பூத்த பலமலர்கள் நெருங்கும்படி (1) தழையும் கோதையும் இழையுமென்று சொல்லுகின்ற இவற்றைக் கட்டினராய் அணிந்துமகிழ்ந்து திளைத்து விளையாடும், மடப்பத்தையுடைத்தாகிய மொழியினையுடைய, ஆயத்தாருள்ளே ¹இன்று உடம்போடே என்னுயிர்க்குள்ளே புக்கவளாகிய இவள் யார்தானென்றான் தலைவன். இழை, பூண்வடிவாகக் கட்டினது.

அதுகேட்ட பாங்கன், ⁵ஓஓவென வியந்து இவள் பொருகின்ற ⁶புகற்சியையுடையநல்ல ஏற்றைத் தழுவுமவரல்லது அழகினையுடைய மாந்தளிர் போலும் ⁷நிறத்தையுடைய மெய்யைச் சேராரென்று எல்லாருங் கேட்டிருப்ப இதுகாரியமாகப் பலகாலுஞ் சாற்றிச் சாற்றி எப்பொழுதுஞ் சொல்லிய சொல்லாலே ⁸அடிப்படக் கொண்டுவரப்பட்டவளென்றான்.

அது கேட்ட தலைவன், அச்சுற்றத்தைநோக்கி இவள் ஏறுதழுவி இவளைக் கொள்வனென்று அவர்க்குக் கூறுகவென்றான்.

அவரும் ஆண்டுச்சென்று தழுவுதற்கு யாங்கள் ¹தாழ்த்திரே மென்றார்; அதுகேட்டு அவள் சுற்றத்தார் மாட்சிமைப்பட்ட இழையினை யுடையாள் வழியாக நிகழ்த்தும் ஏறுவிடுகின்ற விழவைப் பரக்கச்செலுத்தி இவனேயன்றி மற்றும் ஏறுதழுவுவார் உளராயினும் வருகவென்று பறையறைகவென்றார்.

இந்தவிழவினைப் ⁴பெடையையொப்பார் தங்கண்கள் பொலிவு பெற்று இவ்வழகைப் பார்க்குமிடமெல்லாம் நின்று பார்க்கும் பரணைப் பெறு வார்களாகில் அது தகைமையையுடைத்தென்றார்.

இதற்குமுன் உள்ளனவும் மேல்வருகின்றனவும் கண்டசுற்றத்தார் கூறியதாகப் பொருளுரைக்க. அழகினையுடைத்தாகிய வகுப்பையுடைய அவ்வேறுகளின்மேலே பாய்கைக்குச் ⁷சேர ஆர்ப்பரித்து ஏறுகளினெதிரேயெதிரே பலருஞ்சென்றார்.

அப்பொழுது அவ்வேறுகள் கொலைத்தொழின்மிக்க ¹⁰சிலை செறிந்த குற்றத்தைச்செய்யுஞ் சினமிக்கு வெவ்விதாயெழுந்து அவர்மேலே ஓடிற்று. அப்பொழுது துகள் எழுந்தது.

அவர்களும் மார்புகளை எதிரே கொடுத்தார்; அவற்றின் கொம்புகளுங் கவிழ்ந்து குத்தின; அதனால், தழுவினவர்கள் பலரும் கலங்கிப்போனார். எ - று. முன்னாப் பலரும் வருகவென்று சாற்றுதலிற் பல ஏறுகளும் விடப் பலருந் தழுவித் தோற்றா ¹ரென்றார்.

அங்ஙனம் ஏறுதழுவு ⁶வந்தவர்களுட் பரத்தல் மிக்க விருப்பம் எழுதலாலே பூமலிந்த நீலமணியையொக்கும் நிறத்தையுடைய நெடிய தோள் களாலே ஏற்றின் கழுத்தை இறுகத் தழுவிக்கழுத்தோடேகூடக் கிடக்கின்ற (2) குட்டேற்றிடத்தே தோன்றினான்; அங்ஙனந் ⁷தோன்றிப் பின்னர் அறுதியாக அவ்வேற்றை வருத்தினானென்றார். ஏற்றையுடைய நல்லவர்கள் தங்கள் ஏற்றினுடைய வருத்தத்தைக் கண்டு எழுந்திருந்தார்; அவன் தழுவினவாற்றிற்கு மகிழ்வதன்றிப் ¹⁰பகையாதல் என்னபயன் தருமென்றார்.

ன்னெநாளிலே கொல்லுதலையுடைய ஏற்றின் கழுத்திலே தங்கினவர்களைக் கண்டு வைத்தும் ¹³இன்றும் உடலுகின்ற ஏற்றைத் தழுவுச் சாற்றுவாராகிய நல்ல ஆயர் மக்கள் அறியாதவர்களேயென்றார்.

இப்பொழுது அவ்விடத்துச் சிறுகுடியின் மன்றத்தில் ஆடுகின்ற பண்ணமைந்த இனிய தாளத்தையுடைய ³குரவைக்கூத்தினுள்ளே விளங்கிய கண்ணியையும் திண்ணிய தோளினையும் திறலினது விளக்கத்தினையும் மாயத்தையுடைய போர்த்தொழிலினையும் கரியமேனியினையும் அழகிய துவருட்டின ஆடையினையுமுடைய பொதுவன் தோளையும் ஆராய்ந்த முறுவலாளுடைய மென்றோளையுங் கொண்டாடி ஏறுதழுவின புகழ் பரந்தது; இனி மணஞ் செய்தற்குத் தண்ணுமையில் தாளந்தளராமல் எழுப்புவார்களாக வெனக் கண்ட சுற்றத்தார் ⁴கூறினார்..

பொதுவன் தோளிற்கு அவள் தோள் நிகர் ஒக்குமென்று பாராட்டி இனிப் பொதுவனோடே மென்றோளையுடைய முறுவலாளையும் பாராட்டி யென்றலும் ஒன்று. இதுவும் சிறப்பில்லா ஆசுரமாகிய கைக்கிளை. ⁵"பாங்கனிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப" (2) என்றதனான் ஆசுரத்திற்கும் பாங்கி நிமித்த மாயினாள்.

இதனால், இருவர்க்கும் ⁶நினைதல் பிறந்தது.

103). மெல்லிணர்க் கொன்றையு மென்மலர்க் காயாவும்
 புல்லிலை வெட்சியும் பிடவுந் தளவுங்
 குல்லையுங் குருந்துங் கோடலும் பாங்கருங்
 கல்லவுங் கடத்தவுங் கமழ்கண்ணி மலைந்தனர்
 5 பல்லான் பொதுவர் கதழ்விடை கோட்காண்மார்
 முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன
 பல்லர் பெருமழைக் கண்ணர் மடஞ்சேர்ந்த
 சொல்லர் சுடருங் கனங்குழைக் காதினர்
 நல்லவர் கொண்டார் மிடை;
 10 அவர்மிடை கொள;
 மணிவரை மருங்கி னருவி போல
 வணிவரம் பறுத்த வெண்காற் காரியு
 மீன்பூத் தவிர்வரு மந்திவான் விசும்புபோல்
 வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையுங்
 15 கொலைவன் தூடிய குழவித் திங்கள்போல்
 வளையு மலிந்த கோடணி சேயும்
 பொருமுரண் முன்பிற் புகலேறு பலபெய்
 தரிமாவும் பரிமாவுங் களிறுங் கராமும்
 பெருமலை விடரகத் தொருங்குடன் குழீஇப்

படுமழையாடம்வரையகம்போல

கொடிநறைதழ்ந்ததொழுஉ;

22 தொழுவினுள், புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத்
 தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு;

24 ஏற்றின், அரிபரி பறுப்பன சுற்றி
 யெரிதிகழ் கணிச்சியோன் தூடிய பிறைக்க
 ணுருவ மாலை போலக்
 குருதிக் கோட்டொடு குடர் வலந்தன;

28 கோட்டொடு சுற்றிக் குடர்வலந்த வேற்றின்முன்
 னாடிநின் றக்குடர் வாங்குவான் பீடுகாண்
 செந்நூற் கழியொருவன் கைப்பற்ற வந்நூலை
 முந்நூலாக் கொள்வானும் போன்ம்;

32 இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
 கோட்டினத் தாயர் மகனன்றே மீட்டொரான்
 போர்புக லேற்றுப் பிணரெருத்திற் றத்துபு

- தார்போற் றழீஇ யவன்;
- 36 இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
கோவினத் தாயர் மகனன்றே யோவான்
மறையேற்றின் மேலிருந் தாடித் துறையம்பி
யூர்வான்போற் றோன்று மவன்;
- 40 தொழீஇஇ, காற்றுப்போல் வந்த
கதழ்விடைக்காரியை
யூற்றுக் களத்தே யடங்கக்கொண் டட்டதன்
மேற்றோன்றி நின்ற பொதுவன் றகைகண்டை
யேற்றெருமை நெஞ்சம் வடிம்பி னிடந்திட்டுச்
சீற்றமோ டாருயிர் கொண்டஞான் றின்னன்கொல்
கூற்றென வட்கிற்றென் னெஞ்சு;
- 46 இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
புல்லினத் தாயர் மகனன்றே புள்ளி
வெறுத்த வயவெள்ளேற் றம்புடைத் திங்கண்
மறுப்போற் பொருந்தி யவன்;
- 50 ஓவா வேகமோ டுருத்துத்தன் மேற்சென்ற
சேஎச் செவிமுதற் கொண்டு பெயர்த்தொற்றுங்
காயாம் பூங்கண்ணிப் பொதுவன் றகைகண்டை
மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை
வாய்பகுத் திட்டுப் புடைத்தஞான் றின்னன்கொன்
மாயோனென் றுட்கிற்றென் னெஞ்சு;
- 56 ஆங்கு, இரும்புலித் தொழுதியும் பெருங்களிற்
றினமு
மாறுமா றுழக்கியாங் குழக்கிப் பொதுவரு
மேறுகொண் டொருங்குதொழுஉ விட்டனர்
விட்டாங்கே
மயிலெருத் துறழணி மணிநிலத்துப் பிறழ்ப்
பயிலிதழ் மலருண்கண்
மாதர் மகளிரு மைந்தரு மைந்துற்றுத்
தாதெரு மன்றத் தயர்வர் தழுஉ;
- 63 கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வாளை மறுமையும்
புல்லாளே யாய மகள்;
- 65 அஞ்சார் கொலையேறு கொள்பவ ரல்லதை

- 68 நெஞ்சிலார் தோய்தற் கரிய வுயிர்துறந்து
நைவாரா வாயமக டோள்;
வளியா வறியா வுயிர்காவல் கொண்டு
நளிவாய் மருப்பஞ்ச நெஞ்சினார் தோய்தற்
கெளியவோ வாயமக டோள்;
- 71 விலைவேண்டா ரெம்மினத் தாயர் மகளிர்
கொலையேற்றுக் கோட்டிடைத் தாம்வீழ்வார்
மார்பின்
முலையிடைப் போலப் புகின்;
- 74 ஆங்கு;
குரவை தழீஇயா மரபுளி பாடித்
தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுது
மாசில்வான் முந்நீர்ப் பரந்த தொன்னில
மாளுங் கிழமையொடு புணர்ந்த
வெங்கோ வாழியரிம் மலர்தலை யுலகே.

இஃது ஆயர் ஏறுதழுவிநின்றமையைத்²தோழி தலைவிக்குத் தனித் தனியே காட்டிப் பின்னர் அவர் ஏறுதழுவிவிட்டுக் குரவையாடுகின்றமையுங் கூறி ஆண்டு யாமுஞ்சென்று நின்னை ஏறுதழுவிக்³கோடற்கு நிற்கின்ற தலைவன் கேட்டு ஏறுதழுவிக்கொள்ளுமாறு நமக்குச் சுற்றத்தார் கூறிக் கிடக்கின்ற முறைமையைப் பாட்டிலே தோன்றப் பாடிக் குரவையாடி வழுதி வாழ்கவென்று தெய்வம்பராவுதும்; நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவாயாக வெனக் கூறிய

பலபசுவையுடைய பொதுவர் கல்லிடத்தனவுங் காட்டிடத்தனவு மாகிய மெல்லியகொத்தினையுடைய கொன்றைப்புவாலும் மெல்லியமலரை யுடைய காயாம்புவாலும் புல்லியஇலையையுடைய வெட்சிப்புவாலும் பிடவம் புவாலும் முல்லைப்புவாலும் கஞ்சங்குல்லைப் புவாலும் குருந்தம்புவாலும் கோடற்புவாலும் 'பாங்கர்ப்புவாலுஞ்செய்த கமழுங்கண்ணியைச் சூடினராய் விரைந்த ஏற்றைத்தழுவதலைக்காணவேண்டிமுல்லைமுகையும் பீலிமுருந்தும் நிரைத்தாலொத்த பல்லினையுடையராய்ப் பெரிய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையராய் மடப்பம் பொருந்தின சொல்லினையுடையராய் விளங்கும் பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையையணிந்த காதினராய் ஆயர்மகளிர் வந்து பரணைக் கைக்கொண்டார்.

அவர் தத்தம்மிடையைக் கைக்கொள்ள ஆயர் மணிகளை யுடைய மலையிடத்தினின்றும் வீழ்கின்ற அருவிகள்போல அழகினது எல்லையைப்போக்கின வெள்ளிய கால்களையுடைய காரியாகிய ஏற்றினையும் மீன் பொலிவு பெற்று விளங்குதல்வரும் அந்திக்காலத்து மேகத்தையுடைய சிவந்த ஆகாயம்போலே அழகிய ஒளிபரந்த புள்ளிகள் வெள்ளையாயிருக்கின்ற சிவந்த ஏற்றையும் கொலைத் தொழிலையுடைய இறைவன் சூடிய இளையதாகிய திங்களைப்போல வளைந்து நிறைந்த கொம்பை அணிந்த சிவந்த ஏற்றையும் பொருகின்ற²மாறுபாட்டினையும் வலியினையுமுடைய கொண்டாடுகின்ற பிற ஏறுகள் பலவற்றையும் தொழுவினுள்ளே விடுகையினாலே ஒழுங்குபட்ட புகை தூழ்ந்த அத்தொழு, சிங்கமாகிய மாவும் குதிரையாகிய மாவும்

களிறுகளும் (1) முதலையிலொருசாதியாகிய கராமும் பெரிய மலையின் முழையிடத் திலே சேரத் திரளப்பட்டுப் பெய்கின்ற மழை ஒருங்குதிரியும் மலையிடத்தை யொக்கும்.

அத்தொழுவினுள்ளே அவ்வேறுகளைத் தழுவுதற்கு விரும்பி விரும்பிக் குதித்த பொதுவரைத் தெரிந்து தெரிந்து அவ்வேறுகள் குத்தின. அவை குத்தினபொழுது, எரி சுற்றிவிளங்குகின்ற கணிச்சிப் படையையுடைய இறைவன்துடிய பிறையிடத்துக்கிடந்த சிவந்த நிறத்தையுடைய மாலைபோலப் பகையான ஏறுகளை விரும்பிப் போக்குவன வாகிய ஏற்றினங்களின் குருதிதோய்ந்த கொம்புகளுடனே குடர்கள் சுற்றிப் பிணித்தன. இடுகின்றவன், சிவந்த நூற்கழியை ஒருவன் இரண்டுக்கையிலுங் கோத்துப் பிடித்திருக்க அந்நூலை மூன்று நூலாகக் கொள்கின்றவனையும் ஒக்கும்; இவனுடைய பெருமையைப் பாராயென்று தோழிதலைவிக்குக் காட்டினாள்.

போரைக் கொண்டாடுகின்ற ஏற்றினது ²சர்ச்சரையையுடைய கழுத்திலே பாய்ந்து அதற்கு இட்ட மாலைபோலே அதனைத் தழுவினவன் எருமைத்திரளையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலான் இனி அதன்வலியை மீளப்பண்ணி அதனை நீங்கான்; இளையோளே! இஃதொரு வலியைப் பாராய்; இவனொருத்தன்காணென்று காட்டினாள். மறுவினையுடைய ஏற்றின்மேலேயிருந்து ஆடிவிட்டுப் பின்னர் நீர்த்துறையிடத்துத் தெப்பத்தின்மேற் கிடந்து அதனைத் தள்ளுகின்றவனைப் போலே தோன்றுகின்றவன் பசுத்திரளையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலால், இவன் இங்ஙனம் செலுத்துந் தொழிலை ஒழியான்; இளையோளே! இஃதொரு வலியைப் பாராய்; இவனொருத்தன் காணென்று காட்டினாள். காண்டற் றொழிலை யுடையவளே.

ஏறாகிய எருமையையேறுகின்ற கூற்றுவனுடைய நெஞ்சை வடிம்பாலே பிளந்துபோகட்டுச் சினத்தோடே அரிய உயிரை வாங்கின அஞ்ஞான்றை, இறைவன் இத்தன்மையையுடையவன்கொலென்று கூறும் படியாகக் காற்றின் விசைபோல ஒடிவந்த விரைந்த ஏறாகிய காரியதனைப் பலரும்வந்து சேர்தலையுடைய களத்தே வலியடங்கத் தழுவி வருத்தி அதன்மேலே தோன்றிநின்ற பொதுவனது அழகைப் பாராய்; அதனைக் கண்டு என் நெஞ்சு உட்கிற்றுக்காணென்றாள். மற்றைப் புள்ளிகள் செறிந்த ²வலியையுடைய வெள்ளேற்றினது அழகையுடைய பக்கத்தே திங்களிற் கிடக்கின்ற மறுப்போலே பொருந்திக் கிடந்தவன் ஆட்டினத்தையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலால் இவ் னொருத்தன்காண்; இளையோளே! இஃதொரு வலியைப் பாராயெனக் காட்டினாள்.

கஞ்சன்முதலியோர் வரவிட்ட கழுத்தின்மயிரினையுடைய குதிரையை வாயைப் பிளந்துபோகட்டுக் கையால் ²அடித்த அஞ்ஞான்றைக் கண்ணன் இத்தன்மையன்கொல்லென்று கூறும்படியாக ஒழியாத கோபத்தோடே வெவ்விதாய்த் தன்மேலே சென்ற சிவந்த ஏற்றைச் செவியடியிற் கொம்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன்வலியை மீட்டுத் தழுவும், காயாம் பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய பொதுவன் அழகைப்பாராய்; ³அவனைக் கண்டு என்னெஞ்சு உட்கிற்றுக்காணென்றாள். அவ்விடத்தே அப்படிக்காட்டி (3) மயிலினதுகழுத்தை மாறுபடு கின்ற

அணியப்பட்ட காயாம்பூவாற் செய்த கண்ணிகள் பவளம்போலும் நிறத்தையுடைய சிவந்தநிலத்தே மாறுபட்டுக்கிடக்கும் பொதுவரும் பெரிய புலத்திரளும் பெரிய களிற்றுத்திரளும் தம்முண்மாறு மாறாய்ப் பொருதாற்போலப் பொருது ஏற்றைத் தழுவிக்கொண்டு சேரத் தொழுவை விட்டுப் போனார்;

அவர் போன அப்பொழுதே நெருங்கிய இதழ்களையுடைய மலர்போலும் உண்கண்ணினையுடை காதலையுடைய மகளிரும் அவர் கணவரும் வலியுற்றுத் தாதாகிய எருவையுடைய மன்றத்திலே குரவைக் கூத்தை ஆடுவார்கள்; ஆண்டு யாமுஞ் சென்று அக்குரவைக் கூத்தின் கண்ணே கூடிக் கொல்லுகின்ற ஏற்றினுடைய கோட்டிற்கு அஞ்சும் பொதுவனை மறுபிறப்பினும் ஆயர்மகள் தழுவாளென்றும், ஆயர்மகள் தோள், அஞ்சாராய் உயிரைத் துறந்து கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றைக்கொள்பவர்¹செறியுமவையல்லது வருந்துதல்வந்து தழுவுதற்கு நெஞ்சில்லாதவர்கள் செறிதற்கரியவென்றும், உயிராவது ஒரு காற்றாக உணராதே அதனைக் காவல்கொண்டு அதனுடனே ஒரு செறிவாயேற்றின் மருப்பினை அஞ்சும் நெஞ்சினையுடையார் செறிதற்கு ஆயர்மகளிருடைய தோள் எளியவாயிருக்கு மோவென்றும், கொலைத் தொழிலையுடைய ஏற்றினது கொம்பினிடையிலே தாம்விரும்பும் மகளிருடைய மார்பின் முலையிடையிலே விழுமாறு போல வீழில், எம்முடைய இனத்தில் ஆயர் தத்தம் மகளிர்க்கு³முலைவிலை வேண்டாரென்றும், யாம் சுற்றத்தார்கூறும் முறைமையைப் பாடிக் குரவைக்⁴கூத்தாடி அவ்விடத்துக் குற்றமில்லாத அழகையுடைய கடலிடத்தே பரந்து கிடக்கின்ற பழைய நிலத்தையாளும் உரிமையோடே பொருந்தின. எம்முடைய பாண்டியன் இந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகின்கண்ணே வாழ்வானாக வென்று அவ்விடத்துக்⁵கெடாத சீரிய புகழையுடைய தெய்வத்தைப் பரவுவேம்; நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவாயாகவென்றாள். இதனால், தலைவிக்கு⁸நினைதல் பிறந்தது.

104). மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்
5 றொல்லிசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய

- நல்லினத் தாய ரொருங்குதொக் கொல்லாரும்
வானூற வோங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப்
பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்
பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித்
- 10 திருமறு மார்பன்போற் நிறல்சான்ற காரியு
மிக்கொளிர் தாழ்சடை மேவரும் பிறைநுதன்
முக்கண்ணா னுருவேபோன் முரண்மிகு குராலு
மா(3)கடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப்போர்
வேல்வல்லா னிறனேபோல் வெருவந்த சேயு மாங்கப்
- 15 பொருவரும் பண்பி னவ்வையும் பிறவு
முருவப்பல் கொண்முகுக் குழீ இயவை போலப்
புரிபு புரிபு புகுத்தனர் தொழுஉ;
- 18 அவ்வழி, முள்ளெயிற் றேள ரிவளைப் பெறுமிதோர்
வெள்ளேற் றெருத்தடங்கு வான்;
- 20 ஒள்ளிழை, வாருறு கூந்தற் றுயில்பெறும் வைமருப்பிற்
காரி கதனஞ்சான் கொள்பவ னீரரி
வெருஉப்பினை மானோக்கி னல்லாட் பெறுஉமிக்
குருஉக்கட் கொலையேறு கொள்வான் வரிக்குழை
- 25 சேய்ய் சினனஞ்சான் சார்பவ னென்றாங்
கறைவனர் நல்லாரை யாயர் முறையினா
னாண்மீன்வாய் சூழ்ந்த மதிபோன் மிடைமிசைப்
பேணி நிறுத்தா ரணி;
- 29 அவ்வழிப், பறையெழுந் திசைப்பப் பல்லவ ரார்ப்பக்
குறையா மைந்தர் கோளெதி ரெடுத்த
நறைவலஞ் செயவிடா விறுத்தன வேறு;
- 32 அவ்வேற்றின்,
மேனிலை மிகலிகலின் மிடைகழி பிழிபு மேற்சென்று
வேனுதி புரைவிறற் றிறனுதி மருப்பின் மாறஞ்சான்
பானிற வெள்ளை யெருத்தத்துப் பாய்ந்தாளை
நோனது குத்து மிளங்காரித் தோற்றங்காண்
பான்மதி சேர்ந்த வரவினைக் கோள்விடுக்கு
நீனிற வண்ணனும் போன்ம்;
- 39 இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க

- வரிபரி பிறுபிறுபு குடர்சோரக் குத்தித்தன்
கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும்
வாடில் வெகுளி யெழிலெறு கண்டை யிஃதொன்று
வெருவரு தூம மெடுப்ப வெகுண்டு
திரிதருங் கொல்களிறும் போன்ம்;
- 45 தாளெழு துணிபிணி யிசைதவிர் பின்றித் தலைச்சென்று
தோள்வலி துணிபிணி துறந்திறந் தெய்தி மெய்சாய்ந்து
கோள் வழக்கித் தன்முன்னர் வீழ்ந்தான்மேற் செல்லாது
மீளும் புகரேற்றுத் தோற்றங்காண் மண்டமருள்
வாளகப் பட்டாளை யொவ்வா னெனப்பெயரு
மீளி மறவனும் போன்ம்;
- 51 ஆங்க, செறுத்தறுத் துழக்கி யேற்றெதிர் நிற்ப
மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சாரத்
தடிகுறை யிறுபிறுபு தாயின கிடப்ப
விடியற ழிசையி னியமெழுந் தார்ப்ப
- 55 பாடேற்றுக் கொள்பவர் பாய்ந்துமே லூர்பவர்
கோடிடை நுழைபவர் கோட்சாற்று பவரொடு
புரிபுமேற் சென்ற நூற்றுவர் மடங்க
வரிபுனை வல்வி லைவ ரட்ட
பொருகளம் போலுந் தொழுஉ;
- 60 தொழுவினுள், கொண்டவே றெல்லாம் புலம்புகத் தண்டாச்சீர்
வாங்கெழி னல்லாரு மைந்தரு மல்லலா
ராங்க ணயர்வர் தழுஉ;
- 63 பாடுகம் வம்மின் பொதுவன் கொலையேற்றுக்
கோடு குறிசெய்த மார்பு;
- 65 நெற்றிச் சிவலை நிறையழித்தா னீண்மார்பிற்
செற்றார்கண் சாயயான் சாரா தமைகல்லேன்
பெற்றத்தார் கவ்வை யெடுப்ப வதுபெரி
துற்றீயா ளாயர் மகள்;
- 69 தொழீஇஇ, ஒருக்குநா மாடுங் குரைவையு ணம்மை
யருக்கினான் போனோக்கி யல்லனோய் செய்தல்
குருஉக்கட் கொலையேறு கொண்டேன்யா னென்னுந்
தருக்கன்றோ வாயர் மகன்;
- 73 நேரிழாய், கோளரி தாக நிறுத்த கொலையேற்றுக்

காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
யார்வுற் றெமர்கொடை நேர்ந்தா ரலரெடுத்த
வூராரை யுச்சி மிதித்து;

77 ஆங்கு;

தொல்கதிர்த் திகிரியாற் பரவுது மொல்கா
வுருமுறழ் முரசிற் றென்னவற்
கொருமொழி கொள்கவில வுலகுட னெனவே

இது "நாடகவழக்கினும்" என்னும் (1) துத்திரத்துப்"பாடலுளமையாத" என்றதனால் ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறி, இக்குரவையுள் அவனைப் பாடுகம் வாவென்றாட்டு, அவள் உடம் பாட்டினுள், தான் அலரச்சம் நீங்கினமையும் அவன் தன்னை வருத்தின மையுங் கூறிப் பாடி, பின்னர்த் தோழி நமர் அவற்கு நின்னைக்கொடை நேர்ந்தாரெனக்கூறியது.

தன் நாட்டைக் கடலினுடைய மிக்க திரையேறிக் கைக்கொண்டு விடுகையினாலே தனக்கு நாடு இடமுண்டாம்படியாக மனத்தின் இளைப் பின்றாய்ப் பகைவரைத் தன் வலியினாலே தாழ்க்கவேண்டி அவர்மேலே சென்று அவருடைய புலிப்பொறியையும் விற்பொறியையும் அவர் நாட்டி னின்றும் போக்கி விளங்குகின்ற கயலை அவ்விடத்தே பொறித்த புகழையுடைய கெடாத தலைமையினையுடைய பாண்டியனுடைய பழைய புகழை நிலைபெறுத்தின குடியோடு ஒக்கத் தோன்றின பசுவினத்தில் ஆயரெல்லாரும் சேரத் திரண்டு விளங்குகின்ற வானிலேயுறும்படி¹ ஒங்கிய ஒளிபெருகுகின்ற பனைக்கொடி யினையுடைய பாலினதுறிந்ததையுடைத்தாகிய நிறத்தினை யுடையவனைப்போலே பழித்தலற்ற வெள்ளையேற்றையும் பொருகின்ற மாறு பாட்டினாலே ஏனையவற்றின்மேலானபொன்னாற் புனைந்த புகழையுடைத்தாகிய சக்கரப் படையையுடைய திருவாகிய மறுவையுடைத்தாகிய மார்பனைப் போலே அமைந்த கரிய ஏற்றையும் மிக்குவிளங்குகின்ற தாழ்ந்த (1) சடையினையும் ஒரு பாகத்திலேமேவுதல்வரும் பிறைபோன்ற நுதலினையுடையானையு முடைய மூன்று கண்ணையுடையானுடைய நிறம்போலே மாறுபாடு மிக்க குராலேற்றையும் பெருமையையுடையகடல் கலக்கமுறும்படி உள்ளேசென்று மாமரத்தைவெட்டின மீளாக²போரையுடைய வேலை எந்திய முருகனது நிறம்போல அச்சம்வந்த சிவந்த ஏற்றையும் அவ்வொப்புவருங் குணத்தினை யுடைய வற்றையும் ஒப்பில்லாத பிறவற்றையும் வடிவையுடையவாகியபல மேகங்கள் திரண்டவைபோல முழங்கும்படி விரும்பி விரும்பித் தொழுவிலே புகுதவிட்டார்.

அவ்விடத்து இந்த ஒப்பில்லாத வெள்ளிய ஏற்றின் கழுத்திலே கிடக்குமவன் கூரிய எயிற்றினையும் அழகினையமுடைய இவளைக்கூடும். கூரிய கொம்பையுடைய கரிய ஏற்றினது

கோபத்தை அஞ்சாது அதனைத் தழுவுமவன் இந்த ஒள்ளிய இழையினையுடையாளுடைய வாருதலுற்ற கூந்தலிலே துயிலுதலைப் பெறும். குரால்²நிறத்தவாகிய கண்ணினையுடைய கொலைத்தொழிலை யுடைய ஏற்றைத் தழுவுமவன், வெருவுதலையுடைய பிணையாகிய மானோக்குப் போலும் நோக்கினையுடைய இரண்டாகியகண்களையுடைய இந்த³நல்லாளைக் கூடும்.

வெய்ய வலியினையுடைய சிவந்த ஏற்றினது சினத்தை அஞ்சானாய் அதனைத் தழுவுமவன், வரியினையுடைத்தாகிய குழையினையுடைய யாளுடையமூங்கிலையொக்கும் மெல்லியதோளிலே¹துயிலுதலைப் பெறும். என்று நல்லாயர் தமக்குரிய முறைமையாலே³சுற்றுவன வாகிய நாளாகிய மீன்கள் தன்னிடத்தைச் சூழப்பட்டமதிபோலே அவ்விடத்தி லிட்ட பரண்களின்மேலே தத்தம் மகளிரைத் திரளாக ஒப்பித்து நிறுத்தினார். அவ்விடத்துப் புகை வலம்வர விடப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டன வாகிய ஏறுகள், பறை மிக்கொலிக்கையினாலும் பலரும் ஆரவாரிக்கையினாலும் வலிகுறையாத ஆயர்கோடற்றொழிற்கு எதிரே ஏன்றன.

அந்த ஏறுகளின்மேலே நிலைபெறும் மிகுதலையுடைத்தாகிய மாறுபாட்டினாலே மிடைமிசையினின்றும் இழிந்து அதனைவிட்டுச்சென்று வேலினது முனையையொக்கும்²முனையையுடைய கொம்பினது விறலாகிய திறத்தினையுடைய மாறுபாட்டிற்கு அஞ்சானாகிப் பானிறம்போலும் வெள்ளிய ஏற்றினது கழுத்திலே³பாய்ந்தாளைப்பொறாதே மேற்சென்று குத்தும் இளைய கரிய ஏற்றினது தோற்றரவு, பால் போலும் மதியைச் சேர்ந்து மறைத்த பாம்பினை அது மறைத்ததன்மையை விடுவிக்கும் நீலநிறம்போலும்⁴நிறத்தை யுடைய வனையும் ஒக்கும்; அதனைப் பாராயென்றாள்.

பலரும் எழுந்திருந்து சென்று அதிர்ந்து அதிர்ந்து கெட்டு அவ்விடத்தைக் கடந்து சேர நீங்கும்படியாக எலும்பு முறிந்து குடர்களற்றுக் கவிழும்படி குத்திவிட்ட பின்பு தன் கொம்பின் வலியழியத் தழுவினவனை அலைத்துக்கொண்டு திரிந்து துகைக்குங் குறையாத கோபத்தினையுடைய அழகினையுடைய ஏறு வெருவுதல் வருதற்குக் காரணமான மருந்தினார் புகைக்க அதற்கு வெகுண்டு திரிதருங் கொல்கின்ற களிற்றையும் ஒக்கும்; இஃதொன்றைப் பாராயென்றாள் தோள்வலியாலே துணிந்த ஏறுதழுவுதல் எக்காலமும் மனத்தைச் செலுத்துதலின் அம்மனம் பிணித்த முயற்சியாலே எழுந்து துணிந்த இசை தவிர்தலன்றி அதனிடத்தே சென்று மற்றுள்ளார் தழுவுமாற்றைக் கடந்து சேர்ந்து மெய்யைத்தழுவித் தான்கொள்ளும் நிலையைத்தப்பித்தன் முன்னே வீழ்ந்தவன்மேலே செல்லாமல்¹மீளுகின்ற புகர் நிறத்தையுடைய ஏற்றினது தோற்றரவு, மிக்குச்செல்லும் போருள் தன்கையில் வாளோடே அகப்பட்டவனை எனக்கு ஒவ்வானென்று வெட்டாமல் மீளும், கூற்றுவனை யொத்த மறவனையும் ஒக்கும்;

இதனைப் பாராயென்றாள். அங்ஙனம் கொம்பு மார்பிற்படுதலை மார்புகொடுத்து ஏற்றுக் கொள்பவரோடும் மேலே பாய்ந்து ஏறுபவரோடும் கோட்டிடையிலே சென்று புகுவாரோடும் ஏறுகொள்ள வல்லெனென்று சாற்றுவாரோடும் ஏறுகள் பொருது பின்பு பொருவாரை அறுத்துச் செறுத்து எதிரேநிற்க அதனைப் பொறாமல் மைந்தர் விலக்குமவரை மறுத்துமறுத்துச் சென்று தழுவுகையினாலே என்புகள் முறிந்து முறிந்து தசைகளற்றுப் பரந்தனவாய்க் கிடக்க (3) இடியோடே மாறுபடுகின்ற ஏற்றினது முழக்கோடே வாச்சியங்கள் மிக்கு ஆரவாரிக்க அத்தொழு, போரைவிரும்பி மேலேசென்ற தூரியோதனாதிகள் படும்படி வரிந்து புனைந்த வலிய வில்லையுடைய தருமன் முதலியோர் கொன்ற பொருகின்ற களத்தையொக்கும்.

அத்தொழுவிடத்துத் தழுவிக்கொண்ட ஏறுகளெல்லாம் மேயும் நிலத்தேபோக அமையாத சீரினையும் நோக்கினார் கண்ணை வாங்கிக்கொள்ளும்¹ அழகினையுமுடைய ஆய்ச்சியரும் ஆயரும் வளப்பத்தையுடைய ஊரிடத்தே குரவையாடுவரெனத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறினாள். கூறி, பொதுவனுடைய கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றினுடைய கொம்புகள் குறியிட்டுவிட்ட மார்பைப் பாடுவேமாக வாருங்கோளெனத் தலைவி யையும் ஆயத்தையும் நோக்கிக் கூறினாள். அதுகேட்ட தலைவி, நெற்றியிலே சிவந்த சுட்டியினையுடைய ஏற்றைவிரவி நிறைதலைக்கெடுத்தவனுடைய நீண்ட மார்பிலே பகைத்து அலர் கூறுகின்ற மகளிர் நம்மை இகழ்ந்து பார்க்குங் கண்கள் இகழ்ந்து பாராதிருக் கும்படியாக யான் சாராமல் அமைந்திரேன்; இனி, பசுவையுடைய ஆய்ச்சியர் அலர்கூறுவதற்குப் பெரிதும் வருத்தமுறேன் யானென்றாள். எ - று.

ஆயர்மகன் ஆயத்தோடே நாம் ஆடுங் குரவைக்கூத்திலே நம்மை அருமைசெய்தான்போலே நோக்கி நமக்கு வருத்தத்தைத் தரும் நோயைச் செய்தல்¹ நிறுத்தையுடைய கண்ணையுடைய கொலையேற்றையான் கொண்டே னென்னும் மனச்செருக்கன்றோ? அது வேறொன்றல்லவே என்றாள். அதுகேட்ட தோழி, ஒத்த இழையினையுடையாய்! கொள்ளு தலரிதாக நஞ்சுற்றத்தார் நிறுத்தின கொலைத்தொழிலையுடைய ஏறாகிய காரியினது கோபத்திற்கு அஞ்சானாய்த் தழுவின பொதுவனுக்கே எம்முடைய சுற்றத்தார்³ மகிழ்ச்சிநிறைதலுற்று அலரை மிகக் கூறிய ஊரிலுள்ளாரைத் தலையிலே மிதித்துக் கொடுத்தலைப்பொருந்தினார்; இனி வருந்தாதே கொள்ளென்றாள். எமரென்றாள்; "தாயத்தினடையா" என்னும் சூத்திரவிதியால். அவர் அலர் கூறிய அவற்கே கொடுத்தலின், அவர் உச்சியிலே மிதித்த தன்மைத் தென்றாள்.கெடாத உருமேற்றை மாறுபடுகின்ற முரசினையுடைய அவ்விடத்திற் பாண்டியனுக்கு இவ்வுலகுசேர அவனுடைய ஒரு மொழியைக் கேட்ப தாகவென்று கூறிப் பழைதாகிய கதிரையுடைய சக்கரப்படையை யுடையானை¹ வாழ்த்துதும்; அதற்கு நீயும் வருகவென்றாள். ஒருமொழி, ஆணை, தென்னவற்கென்னும் நான்காவது இவ்வுலகம் நடப்பதாகவென்று போந்த பொருளோடு முடியும்.

- சீர்மிகு சிறப்பினோன் றொல்குடிக் குரித்தெனப்
பார்வளர் முத்தமொடு படுகடல் பயந்த
வார்கலி யுவகையா ரொருங்குடன் கூடித்
தீதின்று பொலிகெனத் தெய்வக் கடியயர்மார்
வீவில் குடிப்பி னிருங்குடி யாயருந்
தாவி லுள்ளமொடு துவன்றி யாய்புடன்
வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத்
- 10 தெள்ளிதின் விளங்குஞ் சுரிநெற்றிக் காரியு
மொருகுழை வவன்மார்பி லொன்டார்போ லொளிமிகப்
பொருவறப் பொருந்திய செம்மறு வெள்ளையும்
பெரும்பெயர்க் கணிச்சியோன் மணிமிடற் றணிபோல
விரும்பின ரெருத்தி னேந்திமிற் குராலு
- 15 மணங்குடை வச்சிரத்தோ னாயிரங் கண்ணையக்குங்
கனங்கொள் பல்பொறிக் கடுஞ்சினப் புகரும்
வேல்வலா னுடைத்தாழ்ந்த விளங்குவெண் டுகிலேய்ப்ப
வாலிது கிளர்ந்த வெண்காற் சேயுங்
கால முன்பிற் பிறவுஞ் சால
- 20 மடங்கலுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுந்
தொடர்ந்துசெல் லமையத்துத் துவன்றுயி ருணீஇய
வுடங்குகொட் பனபோற் புகுத்தனர் தொழுஉ;
- 23 அவ்வழி,
காரெதிர் கலியொலி கடியிடி யுருமி னியங்கறங்க
ஓர்பெழு கிளர்புளர் புயர்மங்குலி னறைபொங்க
நேரிதழ் நிரைநிரை நெறிவெறிக் கோதைய ரணிநிற்பச்
சீர்கெழு சிலைநிலைச் செயிரிகன் மிகுதியிற் சினப்பொதுவர்
- 35 கொள்வாரைக் கொள்வாரைக் கோட்டுவாய்ச் சாக்குத்திக்
கொள்வார்ப் பெறாஅக் குருஉச்சேகில் காணிகா
செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்று சாடி
யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்;
- 39 பாடேற் றவரைப் படக்குத்திச் செங்காரிக்
கோடெழுந் தாடுங் கணமணி காணிகா
நகைசா லவிழ்பத நோக்கி நறவின்
முகைசுழுந் தும்பியும் போன்ம்;

- 43 இடைப்பாய்ந் தெருத்தத்துக் கொண்டானோ டெய்தி
மிடைப்பாயும் வேள்ளேறு கண்டைகா
வாள்பொரு வானத் தரவின்வாய்க் கோட்பட்டுப்
போதரும் பான்மதியும் போன்ம்;
- 47 ஆங்க, ஏறும் பொதுவரு மாறுற்று மாறா
விருபெரு வேந்தரு மிகலிக்கண் ணுற்ற
பொருகளம் போலுந் தொழுஉ;
- 50 வெல்புக முயர்நிலைத் தொல்லியற் றுதைபுதை துளங்கிமி
னல்லேறு கொண்ட பொதுவன் முகனோக்கிப்
பாடில வாயமகள் கண்;
- 53 நறுநுதா லென்கொலைங் கூந்த லுளரச்
சிறுமுல்லை நாரிய தற்குக் குறுமறுகி
யொல்லா துடன்றெமர் செய்தா ரவன்கொண்ட
கொல்லேறு போலுங் கதம்;
- 57 நெட்டிருங் கூந்தலாய் கண்டை யிஃதோர்சொல்;
- ஒண்ணுதால்;
- 61 இன்ன வுவுகை பிறிதியாதி யாயென்னைக்
கண்ணுடைக் கோல ளலைத்ததற் கென்னை
மலரணி கண்ணிப் பொதுவனோ டெண்ணி
யலர்செய்து விட்டதிவ் ஓர்;
- 66 ஒன்றிப் புகரினத் தாயமகற் கொள்ளிழா
யின்றெவ னென்னை யெமர்கொடுப்ப தன்றவன்
மிக்குத்தன் மேற்சென்ற செங்காரிக் கோட்டிடைப்
புக்கக்காற் புக்கதென் னெஞ்சு;
- என,
- 71 பாடிமிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய
வாடுகொ ணேமியாற் பரவுது நாடுகொண்
டின்னிசை முரசிற் பொருப்பன் மன்னி
யமைவர லருவி யார்க்கு
மிமையத் தும்பரும் விளங்குக வெனவே.

¹இஃது ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறி, அவள் ஏறுதழுவிய தலைவனை விருப்பொடு நோக்கியவற்றைத் தன்னுள்ளே கூறி, முன்னர்க் களவின்கண் தமர் கோபித்ததனையும் அயலார் பொறாதிருந்த தன்மையினையும் தலைவிக்குக் கூற, அவளும் அவர்

அலர்கூறியது நன் றென்று கூறி, ²அன்றே என்னெஞ்சு கலந்துவிட்டது; இனி அவர் கொடுப்பதாகக் கூறிய நாளிற் செய்வதென்னென மகிழ்ந்து ³கூற, அதுகேட்ட தோழி யாம் அங்ஙனங் கூடி இனிதிருக்குமாறு காக்கின்ற பாண்டியன் நீடு வாழுமாறு தெய்வத்தைப் பரவுகம் வாவெனக் கூறியது.

அரசுகள் படும்படியாக வென்று கொன்று நெறியாலே கொண்டு வந்த தலைமைமிகுகின்ற சிறப்புக்களையுடையோனுடைய பழைதாகிய குடிக்குறித்தென்றுகூறிய, பாண்டிமண்டலம் பயந்த விளைவுகளும் ஒலிக்குங் கடலில் வளர்ந்த முத்தத்தோடே மற்றும் பயந்த பொருள்களும் மூன்று முரசமுங் கெழுமும் முதிய குடியிற்பிறந்த மாறுபாடு மிகுகின்ற அச்செல்வனுக்குத் தீதின்றிப்பொலிவானவாகவென்று உட்கொண்டு, தெய்வத் திற்குச் சிறப்புக்களைச் செய்தற்கு அவனுடைய கேடில்லாத குடியின்பின்பு தோன்றிய பெரியகுடியிற் பிறந்த ஆயரும், ஒருங்குநிறைந்த செருக்கினையுடைய உவகையராய்ச் சேரக்கூடி, ஏறுதழுவங்காற் பிறர்க்குத் துன்பம் நிகழ்மென்னும் வருத்தமில்லாத உள்ளத்தோடே நிறைந்து ஏறுகளை ஆராய்ந்து, வள்ளிய உருண்ட நேமிப்படையவன் ஊதிய சங்குபோலத் தெள்ளிதாக விளங்குஞ் சுட்டியையுடைத் தாகிய நெற்றியையுடைய கரிய ஏற்றையும், (1) நம்பிமுத்தபிரானுடைய திரு மார்பில் ஒள்ளிய சிவந்த (2) மாலை போல ஒளிமிகும்படியாக ஒப்புமிகநீண்டு பொருந்திய சிவந்தமறுவினையுடைய வெள்ளியஏற்றையும், பெரிய ¹பெயரையுடைய கணிச்சிப்படையினை யுடையவனுடைய நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றில் அழகுபோலக் கரிய சர்ச்சரையையுடைய கழுத்தினையும் ஏந்தினகுட்டேற்றி னையுமுடைய (3) குரால் நிறத்தினையுடைய ஏற்றையும், வருத்தமுடைய வச்சிரப்படையையுடையோனுடைய ஆயிரங் கண்களையொக்குந் திரட்சிகொண்ட பலவாகிய புள்ளிகளையுங் கடிய ²சினத்தையுமுடைய நிறத்தையுடைய ஏற்றையும், முருகனுடைய உடையாய்த் தாழ்ந்த விளங்குகின்ற வெள்ளியது கிலையொப்ப நன்றாய் உயர்ந்த வெள்ளிய கால்களையுடைய சிவந்த ஏற்றையும், ³காலனது வலிபோலும் வலியையுடைய பிற ஏறுகளையும், சால நிறைகின்ற பல்லுயிர்களை உண்ண வேண்டி ஊழித்தீயும் கணிச்சியும் காலனும் கூற்றவனும் அவ்வுயிர்களை விடாமற்செல்கின்ற ஊழிமுடிவாகிய காலத்தே அவை சேரச் சுழன்று திரியுமாறுபோலச் சுழன்று, திரியும்படி தொழுவிடத்தே சேரப் ⁴புகுதவிட்டார். பார்பயந்தன கடல்பயந்தனவென இரண்டிற்கும் பயந்தன என்னுந் தொழிற்பெயரைக் கூட்டுக. இனிப் பார் (வளர்முத்தம்) -(4) நிலத்தில் வளர்ந்த

முத்தென்றுமாம். உடன் ¹புகுத்தனரென்க. (1) முருகன் தனக்கு உரித்தல்லாத வெண்டுகில் உடுத்தாற்போலக் கால் வெளுத்த எருது. முன் இறைவன் கையதாய் ஊழிமுடிவின்கண் அவன் ஏவலால் உயிர்த்திறமேற் றிரியுங் கணிச்சி. (2) காலன், ²கூற்றுவனேவலானன். கார்காலத்துத் தம்மில் எதிர்ந்த கலிப்பினையுடைய உருமினது கடிய இடியொலிபோல வாச்சியங்கள் ஒலியாநிற்கப் பரந்து உயர்ந்து எழுகின்ற அசைதலையுடையமேகம்போலத் திசைகளிலே புகைமூச்செழாநிற்கப் புறவிதழ் ஒடிந்த மணத்தையுடைய ஒத்தவிதழாற் கட்டின

மாலையையுடைய மகளிர் நிரைநிரையாக அணியாநிற்கக் குற்றத்தைச் செய்த மாறுபாட்டின் மிகுதியாலே தலைமைபொருந்தின சிலைக்கின்றநிலைமையினையுடைய சினத்தையுடைய பொதுவர் எழுகின்ற நெருங்கின கண்கள்மறைத்தற்குக் காரணமான துகளாலே விசும்பு²தூர்ந்துமிகும்படி அத்துகள் சென்று சேரும்படியாக ஆர்த்து அத்தொழுவினுள்ளே சேரப் பாய்ந்தார்அங்ஙனம் பாய்ந்து கொம்பிடத்தே பிடித்துக்கொண்டும் மார்பிலே உறும்படி தழுவிக்கொண்டும்²கழுத்திடத்திலே அடங்கிக்கிடந்தும் குட்டேறு முறியும்படி தழுவியும் தோளுக்குநடுவே கழுத்தைப் புகுதவிட்டுப் பிடித்தும் நெருங்கிக் கொம்புகள் தம்மேலேபடுதலை ஏற்றுக்கொண்டும் நிரைத்துத் தம் மேலே சென்ற ஆயரைப் பின்னர்க் கீழேவீழ்த்து நீண்ட மருப்புத் தைக்கும் படி குத்தி அவர்கள் தழுவுகின்ற கழுத்திடத்தைத் தழுவக்கொடாதே ஏறுகள் அவரை நீக்கி நிறுத்தின; அங்ஙனம் நிறுத்தினபின்பும் சென்று தழுவுவாரைத் தழுவு வாரைக் கோட்டிடத்தே சாம்படி குத்திப் பின்பு சென்று தழுவுவாரைப் பெறாமல் நின்ற நிறத்தையுடைய சிவந்த ஏறு உயிர்குறைகின்ற நாளிடத்தே அவர்பின்னேசென்று குற்றத்தைச்செய்து துகைத்து உயிரையுண்ணுங் கூற்றுவனையும்போலும்;

இதனைப்பாராயென்றாள். சிவந்த கரிய ஏற்றினுடையகொம்புகள்²படுதலை மார்பிலே ஏற்றவர்களைக் கொம்புகளாலே படும்படி குத்தி மேனோக்குதலாலே வீழ்ந்த குருதியால் நனைந்து அசையும் பலவாகத் திரண்ட திரட்சியையுடைய சிறிய மணிகள் ஒளியமைந்த நறாம்பூவினது முகையவிழுஞ் செவ்வியைநோக்கி அதனைச் சூழ்ந்து திரியும் தும்பியையும்போலும்; அதனைப்பாராயென்றாள்.

"நறாவிதழ் கண்டன்ன³செவ்விரற் கேற்ப என உவமைகூறலின் நறாம்பூவைஈண்டுமணிக்கு உவமைகூறவே சிறியமணிகள் கோத்துக்கட்டினமையும் கோடெழுந்தென்றதனால் அக்கோடு எழுந்தகாலத்து வீழ்ந்த குருதியால் அவை சிவந்தமையும் பெற்றாம்.

நடுவே பாயந்தெய்திக் கழுத்திடத்தே தழுவிக்கொண்டு கிடந்த வனோடே பரணின்மேலே தாவிப்பாயும் வெள்ளிய ஏறு பாம்பின்வாயாற் சிறிதிடம் விழுங்கப்பட்டு அப்பாம்புடனே ஒளியைத்தருகின்ற விசும்பிலே போதலைச்செய்கின்ற, பால்போலும் மதியையும்போலும்; இதனைக்காணா யென்றாள். அங்ஙனே ஏறுகளும் இடையரும் தம்மின் மாறுபடுகையினாலே அத்தொழு இருவராகிய பெரியவேந்தர் மாறுபட்டு எதிர்ப்பட்ட போர்மாறாத பொருகளத்தையொக்கும் என்றாள். இத்துணையும், தோழி தலைவிக்குக்காட்டிக்³கூறியது.

நெருங்கின கழுத்தையெல்லாம் மறைத்தலையுடைய அசைகின்ற குட்டேற்றினையுடைய⁴நல்ல ஏற்றைத்தழுவின, வெல்கின்ற புகழ் உயர்கின்ற நிலைமையையுடைய, பழைதாகிய குலத்தியல்பினையுடைய, பொதுவன் முகத்தை நோக்கி ஆய்ச்சாதியிற்றிறந்த மகளுடைய கண் இமைத்தலை⁵யிலவாயிருந்தன.இது, தோழி தன் னெஞ்சோடே அவள் விரும்பக் கூறியது.

நறிய நுதலினையுடையாய்! ஐவகைப்பட்ட கூந்தலை ஆற்ற அது (2) வெண்ணெயின் நாற்றம் நீங்கிச் சிறிய முல்லைப்பூவின் நாற்றம் மேவி மிக நாறியதற்கு ³எம்முடைய சுற்றத்தார்பொருந்தாதே ⁴அண்ணிதாக மனஞ் சுழன்று மாறுபட்டு அவன் தழுவின கொல்லுகின்ற ஏறுபோலுங் கோபத்தினைச்செய்தார்; அன்று அவர் இங்ஙனங் ⁵கோபித்தது என்னபயனையுடைத்தாயிற்றென்றாள். இது தலைவியைநோக்கிக் கூறியது.

நெடிய கரிய கூந்தலையுடையாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்ற ஈதொரு சொல்லையும் நெஞ்சால் ஆராய்ந்துபாராய்; கொம்பையுடைய வாகிய எருமையினத்தை யுடைய ஆயர்மகனோடே யாங் ⁸கூடியதற்கு எம்முடைய சுற்றத்தாரோ இன்னும் பொறுப்பர்; அதுபொறாத அயலார் ⁹தம்முடைய கண்கள் எங்கண்களை நோக்கித் தீய்ந்துபோவது என்னபயனை ¹⁰யுடைத் தென்றாள். அதுகேட்ட தலைவி, ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்(1) யாய் தன் கண்களுடையவாகிய கோலை ¹யுடையளாய்என்னைவருத்தியதற்கு இவ்வூர் என்னை மலரணிந்தகண்ணியை யுடைய பொதுவனோடே கூட்டமென்றெண்ணி அலரையுண்டாக்கிவிட்டது; இத்தன்மைத்தாகிய உவகைநமக்கு வேறியாது தானென மகிழ்ந்து கூறினாள்.

அலைக்குங்கோலின் காரியத்தைக் கண்கள்செய்தமைபற்றிக் கண்களுடையவாகிய கோலென்றாள். அங்ஙனம் கூறியபின்னரும் ஒள்ளியஇழையினையுடையாய் ! தன்மேல் மிக் குச்சென்றசிவந்த கரிய ஏற்றினுடைய கோட்டிடையிலேஇற்றைநாள் ³அவன்செல்ல என்னெஞ்சும்உடன்சென்றது; இனிநஞ்சுற்றத் தாரெல்லாரும் பொருந்திப்புகரையுடைய பசுந்திரளையுடைய ஆய்ச்சாதியிற்பிறந்த மகனுக்கு என்னைக்கொடுப்பதாக அறுதியிட்டஅற்றைநாளிற் கொடுக்கின்றது என்னபயனையுடைத்தென்று தலைவி மகிழ்ந்து கூறினாள்.

அதுகேட்ட தோழி, யாம் (3) இல்லறம்நிகழ்த்தி இனிதிருக்குமாறு காத்தற்குப் பிறநாடுகளைக்கொண்டு இனிய ஓசையையுடைத்தாகிய முரசினை யுடைய பாண்டியன் அமைந்து வருதலை யுடைய அருவி ஆரவாரிக்கும் இமயத்திற்கு வட ³திசையிலேயும் மன்னி விளங்குகவென்று உட்கொண்டு முறி தலையுடைத்தாகிய முழங்குகின்ற கடலிடத்துப் பாம்பணையிலே பள்ளி கொண்ட வெற்றி கொண்ட சக்கரத்தினை யுடையோனை வாழ்த்துவே மென்றாள்.